

EBA/GL/2015/20

03/06/2016

Riktlinjer

Gränser för exponering mot
skuggbankenheter som bedriver
oreglerad bankverksamhet enligt
artikel 395.2 i förordning (EU)
nr 575/2013

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 03/08/2016. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2015/20". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer anges den metod som instituten bör tillämpa, som ett led i sina interna processer och policyer, för att bemöta och hantera koncentrationsrisker som uppstår till följd av exponeringar mot skuggbankenheter. I riktlinjerna anges framför allt kriterier för att fastställa en lämplig aggregeringsgräns för exponering mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet samt enskilda gränser för exponering mot sådana enheter.

Tillämpningsområde

6. Genom dessa riktlinjer uppfylls EBA:s mandat enligt artikel 395.2 i förordning (EU) nr 575/2013².
7. Dessa riktlinjer bygger i synnerhet på artiklarna 73 och 74 i direktiv 2013/36/EU³, enligt vilka instituten ska ha sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för, liksom effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera sådana risker och tillfredsställande mekanismer för intern kontroll. Riktlinjerna bygger även på artiklarna 97 och 103 i direktiv 2013/36/EU, där det fastställs att de behöriga myndigheterna måste granska de styrformer, strategier, processer och rutiner som instituten har infört för att följa förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU liksom utvärdera de risker som instituten är eller kan komma att bli exponerade för, samt att de kan tillämpa översyns- och utvärderingsprocessen för de institut som är eller kan bli exponerade för liknande risker eller utgöra liknande risker för det finansiella systemet.
8. Dessa riktlinjer gäller exponeringar mot skuggbankenheter enligt definitionen nedan.
9. Dessa riktlinjer gäller för institut som omfattas av del fyra i förordning (EU) nr 575/2013 (stora exponeringar), i enlighet med den tillämpningsnivå som fastställs i del I avdelning II i den förordningen.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 321, 30.11.2013, s. 6).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

Mottagare

10. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i i förordning (EU) nr 1093/2010 och till finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Definitioner

11. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU samma innebörd i riktlinjerna. Dessutom gäller följande definitioner i dessa riktlinjer:

kreditförmedlingsverksamhet:	verksamhet utanför banksektorn, inbegripet löptidsomvandling, likviditetsomvandling, finansiell belåning, kreditrisköverföring och liknande verksamheter; dessa verksamheter omfattar minst de verksamheter som förtecknas i bilaga I punkterna 1–3, 6–8 och 10 i direktiv 2013/36/EU.
exponeringar mot skuggbankenheter:	exponeringar mot enskilda skuggbankenheter enligt del fyra i förordning (EU) nr 575/2013 med ett exponeringsvärde som, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen enligt artiklarna 399–403 och undantagen enligt artiklarna 400 och 493.3 i samma förordning, motsvarar eller överstiger 0,25 procent av institutets godtagbara kapital enligt definitionen i artikel 4.1.71 i förordning (EU) nr 575/2013.
skuggbankenheter:	företag som bedriver en eller flera kreditförmedlingsverksamheter och som inte utgör undantagna företag.
undantagna företag:	1) företag som omfattas av gruppbaserad tillsyn på grundval av den konsoliderade situationen i ett institut enligt definitionen i artikel 4.1.47 i förordning (EU) nr 575/2013 2) företag som omfattas av tillsyn på gruppnivå från en behörig tredjelandsmyndighet i enlighet

med lagstiftningen i ett tredjeland som tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen

3) företag som inte omfattas av punkterna 1 eller 2 men som utgör

a) kreditinstitut b) värdepappersföretag

c) kreditinstitut i tredjeland, om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav gentemot institutet som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen

d) erkända värdepappersföretag i tredjeland

e) enheter som är finansiella institut som auktoriserats och övervakas av behöriga myndigheter eller behöriga tredjelandsmyndigheter och som omfattas av tillsynskrav som i fråga om soliditet är jämförbara med dem som tillämpas för institut, om institutets exponering(ar) mot den berörda enheten behandlas som en exponering mot ett institut enligt artikel 119.5 i förordning (EU) nr 575/2013

f) enheter enligt artikel 2.5.2–2.5.23 i direktiv 2013/36/EU

g) enheter enligt artikel 9.2 i direktiv 2013/36/EG

h) försäkringsholdingföretag, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag samt försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland, om det berörda tredjelandets tillsynsordning bedöms vara likvärdig

i) företag som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG⁴

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (omarbetning) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

enligt artikel 4 i samma direktiv

j) tjänstepensionsinstitut enligt artikel 6 a i direktiv 2003/41/EG⁵ eller som omfattas av tillsyns- och regleringskrav som i fråga om soliditet är jämförbara med dem som tillämpas för institut enligt artikel 6 a i direktiv 2003/41/EG

k) företag för kollektiva investeringar

i) enligt artikel 1 i direktiv 2009/65/EG⁶

ii) som är etablerade i tredjeländer där de är auktoriserade enligt lagstiftning som föreskriver att de ska omfattas av tillsyn som anses likvärdig med den som fastställs i direktiv 2009/65/EG

iii) enligt artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU⁷, med undantag av

- företag som i betydande grad använder finansiell belåning i enlighet med artikel 111.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013⁸ och/eller
- företag som är tillåtna att ägna sig åt långivning eller förvärva tredje parts exponeringar i form av utlåning på sin

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (omarbetning) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell belåning, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

balansräkning i enlighet med
gällande fondbestämmelser
eller bolagsordning

iv) som är auktoriserade som
europeiska långsiktiga
investeringsfonder i enlighet med
förordning (EU) 2015/760⁹

v) enligt artikel 3.1 b i förordning (EU)
nr 346/2013¹⁰ ("godkänd fond för
socialt företagande")

vi) enligt artikel 3 b i förordning (EU)
nr 345/2013¹¹ ("godkänd
riskkapitalfond"),

med undantag av företag som investerar i
finansiella tillgångar med en återstående löptid
på högst två år (kortfristiga tillgångar) och som
har som uttalat eller kumulativt mål att erbjuda
en avkastning som ligger i linje med
penningmarknadsräntan eller att behålla
värdet av investeringen
(penningmarknadsfond),

l) centrala motparter enligt definitionen i
artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012¹² och
som är etablerade i EU samt centrala motparter
i tredjeland som är godkända av Esma i enlighet
med artikel 25 i samma förordning

m) utgivare av elektroniska pengar enligt

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

definitionen i artikel 2.3 i direktiv 2009/110/EG¹³

n) betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv 2007/64/EG¹⁴

o) enheter vars huvudsakliga verksamhet består i att bedriva kreditförmedlingsverksamhet för sitt moderföretag, sitt dotterföretag eller andra dotterföretag till moderföretaget

p) resolutionsmyndigheter, tillgångsförvaltningsenheter eller broinstitut enligt definitionerna i artikel 2.1.18, 2.1.56 och 2.1.59 i direktiv 2014/59/EU¹⁵ eller enheter som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter som inrättats före den 1 januari 2016 i syfte att ta emot och inneha vissa eller samtliga av tillgångarna, rättigheterna och skulderna i ett eller flera institut i syfte att bibehålla eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett institut eller att stabilisera den finansiella marknaden.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

3. Genomförande

Datum för tillämpning

12. Dessa riktlinjer är tillämpliga från och med den 1 januari 2017.

4. Krav avseende gränser för exponering mot skuggbankenheter

13. Institutet bör följa de allmänna principer som avses i denna avdelning samt fastställa gränser i enlighet med avdelning 5, i tillämpliga fall.

Effektiva processer och kontrollmekanismer

14. Institutet bör göra följande:

- a. Identifiera sina enskilda exponeringar mot skuggbankenheter, alla potentiella risker för institutet som uppstår till följd av dessa exponeringar samt riskernas potentiella inverkan.
- b. Fastställa interna ramar för att identifiera, hantera, kontrollera och reducera de risker som anges i punkt a. Dessa ramar bör innefatta tydligt definierade analyser som riskbedömare gör av verksamheten i en skuggbankenhet som blir föremål för en exponering, de potentiella riskerna för institutet samt sannolikheten för att riskerna ska sprida sig till institutet. Analyserna bör utföras under överinseende av kreditriskkommittén, som vederbörligen bör informeras om resultaten.
- c. Sörja för att vederbörlig hänsyn tas till de risker som anges i punkt a inom ramen för institutets interna bedömning av kapitalbehov och kapitalplanering.
- d. Fastställa institutets risktolerans/riskbenägenhet när det gäller exponeringar mot skuggbankenheter, på grundval av den bedömning som görs enligt punkt a.
- e. Genomföra en kraftfull process för att fastställa de kopplingar som finns mellan skuggbankenheter samt mellan skuggbankenheter och institutet. I processen bör man särskilt fokusera på situationer där kopplingar inte kan konstateras samt på att fastställa lämpliga riskreduceringsmetoder för att hantera potentiella risker kopplade till denna osäkerhet.
- f. Ha effektiva förfaranden och rapporteringsprocesser i förhållande till ledningsorganet när det gäller exponeringar mot skuggbankenheter, inom ramen för institutets samlade riskhanteringsram.
- g. Genomföra lämpliga handlingsplaner i händelse av att de gränser som institutet fastställt i enlighet med avdelning 5 överskrids.

Ledningsorganets tillsyn över instituten

15. När institutets ledningsorgan utövar tillsyn över tillämpningen av de principer som avses ovan och av de gränser som fastställs i enlighet med metoden i avsnitt 5 bör ledningsorganet på återkommande och förutbestämd basis göra följande:
- a. Granska och godkänna institutets riskbenägenhet för exponeringar mot skuggbankenheter och de aggregerade och enskilda gränser som fastställs i enlighet med avdelning 5.
 - b. Granska och godkänna riskhanteringsprocessen för hantering av exponeringar mot skuggbankenheter, inbegripet analys av risker som uppstår till följd av dessa exponeringar, riskreduceringsmetoder och den potentiella inverkan på institutet under stressade scenarier.
 - c. Granska institutets exponeringar mot skuggbankenheter (på aggregerad och enskild basis) som andel av de totala exponeringarna och förväntade och uppkomna förluster.
 - d. Sörja för att fastställandet av de gränser som avses i dessa riktlinjer dokumenteras, inbegripet eventuella ändringar av gränserna.
16. Institutets ledningsorgan får delegera den granskning som avses i punkt 15 a–d till den verkställande ledningen.

5. Metod för fastställande av gränser för exponeringar mot skuggbankenheter

Fastställande av en aggregerad gräns för exponeringar mot skuggbankenheter

17. Institutet bör fastställa en aggregerad gräns för sina exponeringar mot skuggbankenheter i förhållande till sitt godtagbara kapital.
18. Vid fastställande av en aggregerad gräns för exponeringar mot skuggbankenheter bör varje institut ta hänsyn till följande:
 - a. Institutets affärsmodell, dess riskhanteringsram enligt punkt 14 b och dess riskbenägenhet enligt punkt 14 d.
 - b. Storleken på institutets aktuella exponeringar mot skuggbankenheter i förhållande till dess totala exponeringar och dess totala exponering mot reglerade enheter i den finansiella sektorn.
 - c. De kopplingar som avses i punkt 14 e.

Fastställande av enskilda gränser för exponeringar mot skuggbankenheter

19. Oberoende av den aggregerade gränsen och utöver denna bör instituten fastställa snävare gränser för sina enskilda exponeringar mot skuggbankenheter. Vid fastställande av dessa gränser och som ett led i sin interna bedömningsprocess bör instituten ta hänsyn till följande:
 - a. Skuggbankenhetens tillsynsstatus, särskilt huruvida den omfattas av någon form av tillsyns- eller regleringskrav.
 - b. Skuggbankenhetens finansiella situation, inbegripet, men inte begränsat till, dess kapitalposition, finansiella belåning och likviditetsposition.
 - c. Tillgängliga uppgifter om skuggbankenhetens portfölj, särskilt nödlidande lån.
 - d. Tillgängliga uppgifter om lämpligheten hos skuggbankenhetens kreditanalys av sin portfölj, i tillämpliga fall.
 - e. Skuggbankenhetens eventuella känslighet för volatilitet hos tillgångspriser eller kreditkvalitet.
 - f. Koncentration av kreditförmedlingsverksamhet i förhållande till skuggbankenhetens övriga affärsverksamhet.
 - g. De kopplingar som avses i punkt 14 e.

- h. Övriga relevanta faktorer som institutet identifierat enligt punkt 14 a.

6. Alternativ metod

20. Om instituten inte kan tillämpa den metod som avses i avdelning 5 bör deras aggregerade exponeringar mot skuggbankenheter omfattas av gränserna för stora exponeringar i enlighet med artikel 395 i förordning (EU) nr 575/2013 (inbegripet tillämpningen av artikel 395.5 i samma förordning) (nedan kallad *den alternativa metoden*).
21. Den alternativa metoden bör tillämpas på följande sätt:
- a) Om instituten inte kan uppfylla kraven i fråga om effektiva processer och kontrollmekanismer eller ledningsorganets tillsyn enligt avdelning 4 bör de tillämpa den alternativa metoden på alla sina exponeringar mot skuggbankenheter (dvs. summan av samtliga deras exponeringar mot skuggbankenheter).
 - b) Om instituten kan uppfylla kraven i fråga om effektiva processer och kontrollmekanismer eller ledningsorganets tillsyn enligt avdelning 4 men inte kan samla in tillräckligt med uppgifter för att kunna fastställa lämpliga gränser enligt avdelning 5 bör de endast tillämpa den alternativa metoden på de exponeringar mot skuggbankenheter där instituten inte kan samla in tillräckligt med uppgifter. Den metod som avses i avdelning 5 bör tillämpas på de återstående exponeringarna mot skuggbankenheter.